

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

การที่จะศึกษาถึงโครงสร้างและหน้าที่ของระบบสื่อมวลชนไทยในนครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกานั้น จำเป็นจะต้องมีการรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นแม่แบบของการศึกษา เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมไว้ทั้งหมด ตลอดจนเป็นแนวทางในการนำเสนอผลการวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยได้แยกการวิเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ไว้เป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ การวิเคราะห์ถึงโครงสร้างและกระบวนการดำเนินงานของระบบสื่อมวลชนไทยในนครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา (บทที่ 4) และการวิเคราะห์ถึงบทบาทและหน้าที่ของระบบสื่อมวลชนดังกล่าว (บทที่ 5) จึงได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อนำมาสนับสนุนการวิเคราะห์ทั้งสองส่วนดังนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีระบบเข้ามาเป็นแนวทางการศึกษา

ทฤษฎีระบบที่นำมาใช้ได้แก่ ทฤษฎี "Structural-Functionalism" ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งของทฤษฎีระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายในการชี้ให้เห็นถึงการรักษาสภาวะสมดุลย์ของตัวระบบ อันแสดงจากโครงสร้างและหน้าที่ของตัวระบบ ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำทฤษฎีดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับระบบสื่อมวลชนไทยในนครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา

Robert Merton (1957) "การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้าง บทบาทและหน้าที่นั้นเป็นการแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดถึงการปฏิบัติที่เกิดจากการสังเกตุเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันจะนำมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องไปกับระบบสังคมที่เป็นอยู่"

เพื่อให้เข้าใจความหมายและงานที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและหน้าที่ดียิ่งขึ้น Peter R.Monge (1972) ได้เสนอรายละเอียดของความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของทฤษฎี Structural-Functionalism ไว้ว่า ในแวดวงสังคมวิทยาจะคุ้นเคยกับทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่เป็นอย่างดี เปรียบเหมือนกับเป็นทฤษฎีหลักในการมองสังคม ปัจจุบันก็ว่าได้ Peter R.Monge รวบรวมแนวคิดต่าง ๆ ไว้ดังนี้

Kallen (1931) ชี้ให้เห็นว่า ทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ในมุมมองของปรัชญา-วิทยา มุ่งประเด็นไปที่การกระทำมากกว่าจะศึกษาถึงโครงสร้างสิ่งดังกล่าวครบถ้วนงานหลาย ๆ แขนง ไม่ว่าจะเป็นปรัชญา ชีววิทยา ธรณีวิทยา จิตวิทยา และอื่น ๆ อีกมากมาย

งานแง่วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา กล่าวอย่างสรุปว่า "อวัยวะต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบที่ทำหน้าที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันของระบบ" (Timasheff, 1955)

Martindale (1960) "ดูเหมือนว่าการให้ความสนใจในเรื่องของความสัมพันธ์และการกระทำจะมีมากกว่าตัวของสารเอง... เน้นการแบ่งแยกแตกแขนง การเจริญเติบโต และการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่หยุดนิ่ง"

Cohen (1968) "holistic approach"

ในเรื่องหมายคำพูดนี้เป็นการศึกษาที่เน้นถึง 2 สิ่งนี้คือ แรกสุดต้องศึกษาถึงระบบโดยรวม แล้วจึงเลือกศึกษาเฉพาะส่วนประกอบที่ทำหน้าที่รักษาไว้ซึ่งระบบทั้งหมด

เรามาคูนิยามของคำว่า "บทบาทหน้าที่" กันอย่างชัด ๆ

Merton (1957) ได้ระบุชัดเจนว่า ควรจะตัด 3 สิ่งเหล่านี้ออกจากการศึกษาที่ใช้ทฤษฎีหน้าที่นิยมได้เลย เพราะบทบาทหน้าที่ไม่ใช่;

1. งานสังสรรค์รื่นเริงหรือประเพณีนิยมใด ๆ ของสังคม
2. บทบาทหน้าที่ในองค์กร
- หรือ 3. ตำแหน่งทางการเมืองหรือการได้รับมอบหมายในองค์กร

Merton เองก็ให้ความหมายข้อ 4 ของบทบาทหน้าที่ในแง่ของหลักคณิตศาสตร์ว่า บทบาทหน้าที่เป็นค่าของความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของตัวแปรตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไป และความหมายข้อที่ 5 ซึ่งมองในแง่ของชีววิทยาว่า "...การทำงานของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ก็เพื่อเป็นตัวรักษาความสมดุลย์ของโลกของระบบเอาไว้"

ส่วน Radcliffe-Brown (1952) ได้ให้คำนิยาม "บทบาทหน้าที่" ในแง่ของสังคมวิทยาไว้ได้ชัดเจนที่สุดคือ การทำหน้าที่ในสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น การลงโทษการกระทำผิดทางกฎหมายเป็นวิถีชีวิตส่วนหนึ่งของสังคม จึงเป็นการรักษาเอาไว้ซึ่งความสมดุลอย่างต่อเนื่องของโครงสร้าง แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่จึงต้องเกี่ยวข้องกับโครงสร้าง และสองสิ่งนี้เป็นกลุ่มของความสัมพันธ์ทำให้เกิดเป็นองค์รวมขึ้นมา ความต่อเนื่องของโครงสร้างเกิดความสมดุลได้ก็เพราะการกระทำตามครรลองหรือเรียกได้ว่า "วิถีชีวิต" ของส่วนประกอบที่สำคัญนั่นเอง

Young "ลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในระบบข้ามห้วงเวลา"

Young ได้อธิบายโครงสร้างของระบบสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ไว้ว่า "องค์ประกอบต่าง ๆ ทางระบบสังคมนั้นสัมพันธ์กัน"

Peter R.Monge (1972) ได้รวบรวมบทความการสัมมนาของ Merton (1957) เกี่ยวกับตรรกวิทยาของทฤษฎีหน้าที่ที่นิยามว่าจะต้องตรงกับเงื่อนไขที่พอสรุปไว้ดังนี้ เพื่อที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์การศึกษาที่ใช้ทฤษฎีหน้าที่นิยาม

1. จำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญประจักษ์ให้เห็นอย่างเด่นชัดว่ายังสามารถดำรงอยู่และ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อบุคคลอื่น

2. โครงสร้างและขั้นตอนต่าง ๆ จะต้องใช้ได้กับกรณีศึกษาทั่วไป

3. หากกลไกพื้นฐานบางส่วนถูกทำลายหรือทำหน้าที่อย่างไม่สมบูรณ์ ผู้สังเกตการณ์จำเป็นต้องเลือกหากกลไกอื่นซึ่งสามารถจะนำมาทดแทนกันได้อย่างฉับพลัน เพื่อความสมบูรณ์แบบของบทบาทหน้าที่ที่จำเป็น

คำจำกัดความของ Merton ดังกล่าวนี้นั้นและได้ใจความ แต่จะสามารถช่วยให้โครงสร้างทางตรรกวิทยาของเขาเห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้นเพราะ Nage1 (1956) ก็ได้กล่าวถึงความจำเป็นทางตรรกวิทยาของการศึกษาวิจัยโดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ไว้ดังนี้

1. ชี้ให้เห็นถึงระบบ (System) เช่น กลุ่มของความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ (Merton เรียกว่า "Items") อาจจะโดยรวมและ/หรือส่วนสำคัญสำหรับการชีวิต
2. ระบุถึงสิ่งแวดล้อม (Environment) รอบตัวที่ระบบนั้นดำเนินอยู่ เพราะนี่คือปัจจัยนอกระบบที่มีผลต่อการศึกษาถึงระบบนั้น ๆ
3. แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะ (Trait, Attribute or Property) ว่าเป็นบางตัวของระบบที่ทำให้ระบบอยู่รอด
4. ชี้เฉพาะถึงขีดชั้นความสำคัญ (Range) คุณค่าที่จะต้องคงอยู่เพื่อให้เกิดการกระทำอย่างต่อเนื่องของระบบ
5. รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการขององค์ประกอบ (Parts, Items, Mechanisms, Structures) ซึ่งทำให้เกิดความสมดุลของระบบในการที่จะจำกัดไม่ให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและการครอบงำจากสิ่งแวดล้อมนอกระบบ

จากแนวคิดสำคัญทางตรรกวิทยาเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ของ Nagel นี้เองที่ผู้วิจัยได้ยึดถือเป็นกรอบแนวคิดและทฤษฎีในการวิเคราะห์ถึงโครงสร้างของระบบสื่อมวลชนไทยในนครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ให้เห็นถึงองค์ประกอบของระบบสื่อมวลชนไทยในแอลเอว่ามีคุณลักษณะและมีความสัมพันธ์กันเช่นไรสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อระบบสื่อมวลชนไทยในแอลเอ ตลอดจนกระบวนการดำเนินงานของระบบสื่อมวลชนไทยในแอลเอว่ามีขั้นตอนอะไรบ้างไว้ในบทที่ 4 ต่อไป

จากความหมายและความเป็นมาของทฤษฎีหน้าที่นิยมชี้ให้เห็นว่า การศึกษาถึงโครงสร้างและหน้าที่นั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบหรือตัวแปรมากกว่า 1 ตัวขึ้นไป และจะต้องมีความสัมพันธ์กันจึงจะทำให้เกิดระบบขึ้นมาได้

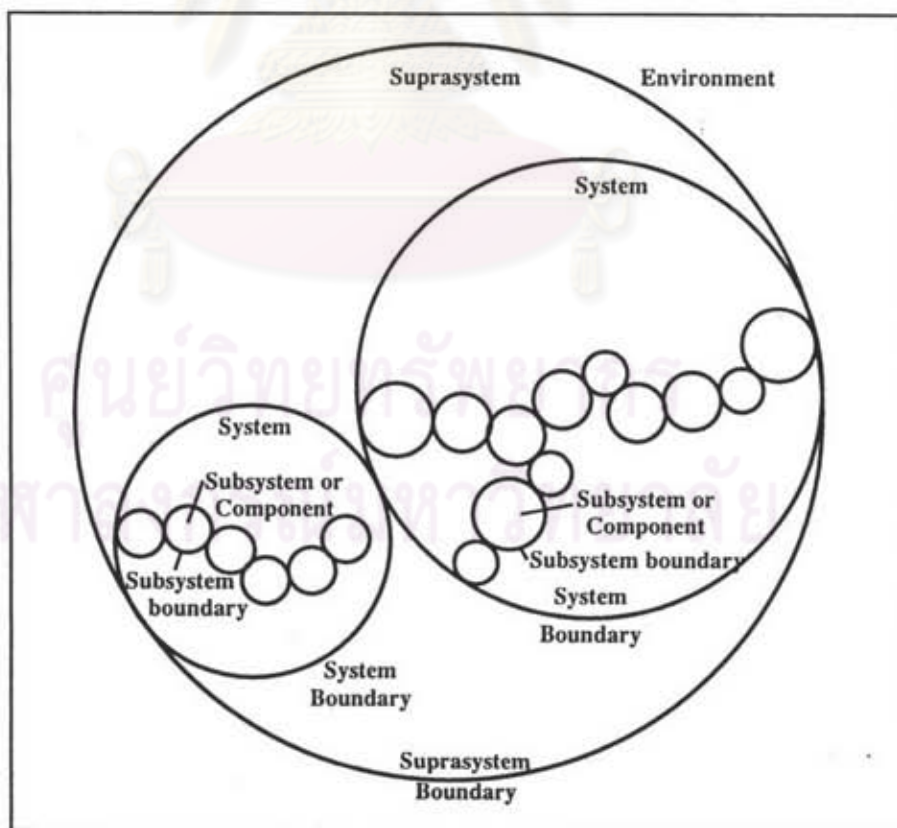
Roy Grinker "ระบบ (System) เกิดจากความสัมพันธ์และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของ โครงสร้าง และ บทบาทหน้าที่"

Bertalanffy "ระบบ คือความสัมพันธ์ของตัวแปรหลัก"

Churchman "ระบบ เกิดจากส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สามารถทำงานด้วยกัน เพื่อผลประโยชน์และจุดมุ่งหมายเดียวกัน"

จากแนวคิดที่รวบรวมไว้ทั้งหมดนี้ทำให้เห็นชัดว่า ระบบจะเกิดขึ้นได้จากการรวมกันขององค์ประกอบหลักมากกว่า 1 องค์ประกอบขึ้นไป ได้เกิดความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน เป็นเหตุและผลต่อกัน ยกตัวอย่างเช่น ในระบบของชั้นเรียนจะมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ครูกับนักเรียน และหนังสือ เป็นต้น ในแต่ละส่วนเราเรียกว่า องค์ประกอบของระบบ (Subsystems)

J.G. Miller "คุณลักษณะรวมของโครงสร้างในระบบเกิดจากการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นอิสระขององค์ประกอบแต่ละส่วน" ได้แสดงภาพของระบบไว้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 แสดงภาพของระบบ

จากแผนภาพจะเห็นว่าเราจำเป็นต้องแสดงให้เห็นถึงขอบเขต (Boundary) ของระบบ และแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อม (Environment) ที่มีผลกระทบต่อระบบ (System) และในแต่ละระบบจะมีองค์ประกอบ (Subsystem) ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทำให้เกิดเป็นระบบขึ้นมา

เมื่อเราได้เห็นภาพโดยรวมของระบบตามโครงสร้างแล้ว เรายังต้องศึกษาถึงบทบาทหน้าที่ที่เกิดขึ้นในระบบสื่อมวลชนไทยในแอลเอ ผู้วิจัยได้เสนอรายละเอียดบทบาทหน้าที่ไว้ในบทที่ 5 โดยมีถ้อยแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ดังต่อไปนี้

ศิริชัย สิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ (1991) กล่าวว่า

ทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ของสื่อมวลชนเป็นแนวทางการศึกษาแนวทางที่ใช้ศึกษาสื่อมวลชน ทฤษฎีนี้จัดอยู่ในประเภททฤษฎีทางสังคมวิทยา ซึ่งอธิบายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างซ้ำซาก และกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ถูกรวบรวมจัดขึ้นในรูปของความเป็นสถาบันด้วยเหตุผลในแง่ "ความจำเป็น" ของสังคม (Merton 1957); สังคมนั้นถูกพิจารณาว่าเป็นระบบหนึ่งที่มีส่วนต่าง ๆ หรือระบบย่อยมีความเกี่ยวพันติดต่อกัน ซึ่งสื่อมวลชนก็เป็นส่วนหนึ่งของระบบด้วย ระบบย่อย ๆ เหล่านี้แต่ละระบบจะช่วยกันผดุงรักษาระบบใหญ่เอาไว้ ในทฤษฎีนี้สื่อมวลชนถูกเน้นว่าเป็นตัวเชื่อมเพื่อทำให้เกิดการรวมตัวกันเข้าของทุกส่วนในสังคม เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม...

นักวิชาการได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาโดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่มากขึ้น และได้วิเคราะห์ถึงหลักเกณฑ์ในการแสวงหาความรู้ของทฤษฎีนี้ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ผู้วิจัยได้นำเสนอหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้ในการวิเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ โดยเลือกใช้ 2 หัวข้อดังนี้

1. หน้าที่หลัก 4 ประการ (The classic four functions approach)

นั่นก็คือการที่สื่อได้ทำหน้าที่รักษาไว้ซึ่งความสมดุลของระบบตามความต้องการของสังคม 4 ประการ และในระยะต่อมามีผู้รู้เพิ่มเติมหน้าที่ต่าง ๆ ไว้อีกพอสมควร (ดังจะเสนอรายละเอียดในช่วงต่อไปของบทเดียวกันนี้) เราส่วนใหญ่มักจะคุ้นเคยกับทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ในมุมมองนี้มากที่สุด

2. วิเคราะห์ระบบ (The systems analysis approach)

ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ภายในของระบบใดระบบหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงและรักษาความสมดุลของระบบสังคม โดยศึกษาจากการทำงานที่ต่อเนื่องของหลาย ๆ เหตุการณ์ เล็งเห็นผลที่กระทำ ซึ่งเกิดจากส่วนย่อยและ/หรือส่วนใหญที่เป็นองค์ประกอบของระบบรวม (ข้อนี้คล้ายคลึงกับแนวคิดทฤษฎีหน้าที่นิยมที่ได้รวบรวมไว้ในตอนต้น ๆ ของบทที่ 2 นี้)

ดังที่เกริ่นไว้ก่อนหน้านี้ว่า เรามักจะคุ้นเคยกับทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ในมุมมองที่เรียกว่า "หน้าที่หลัก 4 ประการ" กันเป็นส่วนใหญ่มักจะคุ้นเคยกับแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ในประเด็นนี้ไว้ดังต่อไปนี้

Harold Lasswell และ Charles Wright เป็นบุคคลในกลุ่มผู้รู้ซึ่งให้ความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องโครงสร้างและหน้าที่ของสื่อมวลชนในสังคม

Wright (1959) ได้นิยามสื่อมวลชนในแง่ของกลุ่มผู้รับสาร, การสื่อสาร และผู้ส่งสารเป็นไปโดยธรรมชาติ

Lasswell (1948) ได้ระบุไว้ว่าสื่อมวลชนทำหน้าที่ 3 ประการด้วยกันคือ

1. หน้าที่ในการพิทักษ์ไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมทางสังคม (Surveillance of the environment) ซึ่งหมายถึงหน้าที่ในด้านการสังเกตและติดตามเอาใจใส่เหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสังคม เท่ากับว่าทำหน้าที่เก็บรวบรวมและกระจายข่าวสารต่าง ๆ ที่ควรแก่การสนใจไปสู่สมาชิกในสังคม เพื่อให้ตระหนักถึงอันตรายและมองเห็นโอกาสหรือลู่ทางต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม

2. หน้าที่ในการหาความสัมพันธ์ในส่วนต่าง ๆ ของสังคม (Correlation of the parts of society) ซึ่งหมายถึงการหาหน้าที่ที่ชี้แจงให้เข้าใจว่ามีส่วนใดในสังคมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยการศึกษารายละเอียดของเหตุการณ์และเรื่องราวเหล่านั้นอย่างรอบคอบ พร้อมทั้งหาหน้าที่ในการตีความและอธิบายขยายความเข้าใจให้แก่สมาชิกของสังคม ซึ่งเท่ากับเป็นการกระตุ้นให้สมาชิกได้ตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น

3. หน้าที่ในการถ่ายทอดมรดกทางสังคมจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง (Transmission of the social heritage) ซึ่งหมายถึงหน้าที่สืบทอดความคิดเห็น ความเชื่อ ค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคม จากสมาชิกของสังคมในช่วงยุคสมัยหนึ่งไปสู่สมาชิกในยุคสมัยต่อ ๆ ไป เพื่อเป็นการอบรมให้สมาชิกใหม่ของสังคมได้เรียนรู้บทบาทและสถานภาพทางสังคม

Wright (1959) ได้เพิ่มข้อที่ 4. จาก Lasswell คือ

4. หน้าที่ในการให้ความบันเทิง (Entertainment) เป็นการสร้างสรรค์ความสนุกสนานเพลิดเพลินให้แก่สมาชิกในสังคม เพื่อเป็นการพักผ่อนและลดความตึงเครียดจากสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่แต่ละคนประสบอยู่ในสังคม

Denis McQuail (1987) ได้เพิ่มบทบาทหน้าที่ประจำที่ห้าของสื่อมวลชน คือการกระตุ้นเข้าหรือการผลักดัน (Mobilization) McQuail เห็นว่าการกระตุ้นเข้า เป็นสิ่งที่สื่อมวลชนจะต้องปฏิบัติเพื่อพัฒนาผลประโยชน์ของชาติ ส่งเสริมแบบแผนของพฤติกรรม และคุณค่าที่สำคัญบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาวิกฤติ ด้วยเหตุนี้ McQuail จึงเห็นว่าบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนควรมีดังนี้

1. การให้ข่าวสาร (To Inform)

- การให้ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์และสภาพการณ์ในสังคมและในโลก
- แจ้งให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของอำนาจ
- ช่วยส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม การปรับตัว และความก้าวหน้า

2. การประสานสัมพันธ์ (To Correlate)

- อธิบาย ตีความ และวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับความหมายของ เหตุการณ์และข่าวสาร
- ำให้การสนับสนุนผู้ที่อยู่ในอำนาจและบรรทัดฐานที่มีอยู่
- ำให้การขัดเกลาทางสังคม
- ประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
- สร้างประชาคม
- จัดลำดับความสำคัญและชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์กัน

3. ความต่อเนื่อง (Continuity)

- แสดงออกซึ่งวัฒนธรรมหลัก และยอมรับวัฒนธรรมย่อย รวมทั้ง พัฒนาการของวัฒนธรรมใหม่
- ส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่งค่านิยมพื้นฐานร่วมกัน

4. การให้ความบันเทิง (To Entertain)

- ำให้ความสนุกสนาน หลากหลาย และเป็นวิธีการผ่อนคลายอารมณ์
- ลดความตึงเครียดทางสังคม

5. การกระตุ้นเร้า (Mobilization)

- รณรงค์เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางสังคมในเรื่องของการเมือง สังคราม การพัฒนาเศรษฐกิจ การทำงาน และศาสนา

คณะกรรมการแมคไบรด์ (McBride Commission, 1980) แห่งองค์การ ศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งองค์การสหประชาชาติ ได้ประมวลหน้าที่ของการสื่อสาร ไว้สองประเภทใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ บทบาทหน้าที่ที่มองจากจุดยืนของปัจเจกชน และบทบาท หน้าที่ที่มองจากจุดยืนของสังคมโดยรวม

จากจุดยืนของปัจเจกชน บทบาทหน้าที่ของการสื่อสารจำแนกได้เป็น 8 ประการคือ

1. การให้ข่าวสาร (Information)
2. การขัดเกลาทางสังคม (Socialization)

3. การกระตุ้นเร้า (Motivation)
4. การถกเถียงอภิปราย (Debate and Discussion)
5. การให้การศึกษา (Education)
6. การส่งเสริมวัฒนธรรม (Cultural Promotion)
7. การให้ความบันเทิง (Entertainment)
8. การบูรณาการ (Integration)

และจากจุดยืนของสังคม มองเห็นบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารในการจรรโลงสังคมให้ดำรงอยู่ได้ สถาบันองค์การต่าง ๆ ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่จะดำเนินงานอยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีระบบการแลกเปลี่ยนข่าวสารที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิต ข่าวสารทำให้เกิดการพัฒนา ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้เกิดความเจริญทางด้านจิตใจ

L. John Martin (1983) ได้กล่าวถึงบทบาทของสื่อสารมวลชนว่า สามารถแยกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. บทบาทโดยธรรมชาติ (Spontaneous Functions) มีอยู่ 2 ประการคือ
 - พัฒนาความเป็นเอกภาพของชุมชน
 - สืบทอดมรดกทางสังคม
2. บทบาทที่ถูกระบุขึ้น (Defined Functions) มีหลายประการคือ
 - ให้ข่าวสาร
 - ให้การชักชวน
 - ให้ความบันเทิง
 - ให้คำแนะนำ
 - ให้การรักษาคุ้มครองระบบสังคม การเมือง และเศรษฐกิจของชุมชน

Robert K. Merton กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนว่า ผลที่ได้จากบทบาทหน้าที่ที่จงใจนั้นเรียกว่า ผลที่ชัดแจ้ง (Manifest) ขณะเดียวกันผลที่ได้จากการไม่จงใจนั้นเรียกว่า ผลที่แอบแฝง (Latent) ซึ่งผลจากการสื่อสารที่ได้นี้หากให้ผลด้าน

บทกวีการธำรงไว้ซึ่งระบบก็เรียกว่าเป็น ผลดี (Functions) แต่ถ้าเป็นอันตรายต่อระบบก็เรียกว่าเป็น ผลเสีย (Dysfunctions) Denis McQuail ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนนั้นอาจก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย ที่เป็นทั้งส่วนที่ชัดเจนและแอบแฝง ซึ่งอาจเขียนเป็นเค้าโครงได้ดังนี้

- What are the (1) manifest (3) functions and (4) dysfunctions of mass-communicated (5) surveillance (news) (6) correlation (editing/persuasion) (7) socialization (cultural transmission) (8) entertainment for the (9) society (10) individual members (11) subgroups (12) cultural systems?

Peter R. Monge (1972) ยังชี้ให้เห็นข้อแตกต่างของบทบาทหน้าที่สองชนิดคือ บทบาทหน้าที่ที่ปรากฏอย่างชัดเจน และบทบาทหน้าที่แฝง เขากล่าวว่า บทบาทหน้าที่ที่ปรากฏชัดเจน (Manifest) เป็นสิ่งที่ยอมรับและกระทำอย่างตั้งใจของผู้ที่อยู่ในระบบนั้น ในขณะที่บทบาทหน้าที่แฝง (Latent) เป็นสิ่งที่ไม่ตั้งใจทำและไม่เป็นที่ยอมรับ โครงสร้างหน้าที่ที่ได้ผลดีในสังคมอาจไม่เป็นผลดีในสังคมย่อยของสังคมนั้นก็ได้

เป็นที่น่าสังเกตว่า บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนถูกแจกแจงไปหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ขึ้นอยู่กับว่าสังคมใด ฉะนั้นเมื่อศึกษาถึงโครงสร้างและหน้าที่ของระบบสื่อมวลชนไทยในแอลเออย่างละเอียดแล้ว จะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ที่สำคัญที่สุดล้นหลามลงมาของสื่อมวลชนไทยในแอลเอ อาจจะสามารถชี้ให้เห็นความเหมือนหรือความต่างของโครงสร้างและหน้าที่ของสื่อมวลชนไทยในสังคมนี้อีกสังคมนั้น อาจจะเปรียบเทียบ (ไทย)

หรือในต่างแดน ซึ่งได้มีสื่อมวลชนเป็นองค์ประกอบในสังคมของตน หากมีผู้ที่สนใจจะทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องเดียวกันนี้แต่ต่างวาระและสถานที่ จนท้ายที่สุดได้ผลสรุปที่เหมือน ๆ กันในอนาคตอาจจะมีทฤษฎีทางด้านสื่อสารมวลชนเพิ่มขึ้นสำหรับผู้เพียรศึกษาทั่วโลก ในชื่อทฤษฎีว่า "โครงสร้างและหน้าที่ของสื่อมวลชนที่เกิดขึ้นในต่างแดน"

เพราะฉะนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงใช้ข้อสันนิษฐานดังต่อไปนี้เพื่อจะเป็นตัวแนะแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. โครงสร้างของสื่อมวลชนไทยในแอลเอมีลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในระบบเข้าด้วยกัน สิ่งแวดล้อมภายนอกของระบบสื่อมวลชนไทยในแอลเอคือ ระบบชุมชนไทยในแอลเอ ระบบชุมชนอเมริกันในแอลเอ ตลอดจนสื่อจากเมืองไทยมีอิทธิพลต่อกระบวนการดำเนินงานของสื่อมวลชนไทยประเภทต่าง ๆ ในแอลเอ
2. การที่โครงสร้างของระบบใดก็ตามจะอยู่รอดได้ ก็ต้องทบทวนที่บางประการในกรณีของระบบสื่อมวลชนไทยในแอลเอหน้าที่ของระบบสื่อมวลชนก็คือการให้ข่าวสาร การประสานสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ ของสังคม การถ่ายทอดมรดกทางสังคมจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง และการให้ความบันเทิง

ในบทต่อไปนี้จะนำเสนอระเบียบวิธีวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ไว้โดยละเอียด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย